

blandt Husdyrene af 29de December 1857 omhandlede Udgifter;

samt endvidere:

- h) Udgifter til syfilittiske Syges Kur og Forpleining;
- i) Udgifter til saadanne Fattiges Underhold, hvis Forsørgelsessted ei har kunnet findes;
- k) den i Forordningen om Fribeholdningsvæsenet i Danmark af 26de Juni 1844 § 13 omhandlede Betaling for Amtsreiser.

Medens disse Udgifter efter de nugældende Regler (jvfr. navnlig Forordningerne af 8de Januar 1830 og 15de September 1832 § 3 samt Forordning af 7de Juni 1843) afholdes for Landets Vedkommende af Amtsrepartitionsfonden, for Kjøbstædernes Vedkommende forsludsviis af den paagældende Kjøbstad mod senere Fordeling paa samtlige Amtets Kjøbstæder i Forhold til disses Folketal, gif Lovforslaget ud paa at henvise de under Lit. h—k nævnte Udgifter til endelig Udredelse af den paagældende Kjøbstadkommunes Kasse og de øvrige ovennævnte Udgifter til Udredelse ved Fordeling paa den enkelte Amtsradskreds og de med samme forenede Kjøbstæder i Forhold til Folketallet. Derimod udtalte det af Landstinget nedsatte Udvalg sig nærmest for, dels at ogsaa de ovenfor under Lit. d—g nævnte Udgifter henvistes til endelig Udredelse af den enkelte Kjøbstad, dels at Delinkventomkostningerne saavel som de under Lit. b. og c. nævnte Udgifter, istedetfor overensstemmende med Forslaget at fordeles paa den enkelte Amtsradskreds og de med samme forenede Kjøbstæder, aarligen som en Helhed fordeles paa samtlige Amtsradskreds og samtlige Kjøbstæder efter Folketal, dog saaledes at Staden Kjøbenhavn og Bornholms Amt holdtes udenfor denne Fordeling.

Det lader sig nu neppe henegte, at det, som af Forslagsstilleren og Landstingsudvalget forment, vilde være et Fremskridt, om man kunde komme bort fra den nu bestaaende Ordning, hvorefter de omhandlede Udgifter udjævnes mellem de til samme Amt hørende Kjøbstæder, idet det ikke ffjønnes, at det i saa

Henseende mellem disse i en tidligere Tid indførte økonomiske Fællesskab afgiver nogen retfærdig Fordelingsnorm; men kan det end saaledes forudsættes, at Enighed om at forlade den nuværende Fordelingsnorm er tilstiede eller let vil kunne opnaas, stiller Sagen sig dog tvivlsommere, naar der bliver Spørgsmaal om at opstille et nyt Grundlag for Afholdelsen af de heromhandlede Udgifter.

Hvad først angaar den af Landstingets ovennævnte Udvalg antydede Fordeling, navnlig af Delinkventomkostningerne, mellem samtlige Amtsradskreds og samtlige Kjøbstæder (med Undtagelse af Staden Kjøbenhavn og Bornholms Amt), da er en saadan Fordeling vel ligeledes anbefalet af den af Indenrigsministeren i Henhold til Kongelig Resolution af 2den Juli 1870 nedsatte Kommission til Undersøgelse og Overveielse af de Provindskjøbstæderne vedrørende Forhold, idet bemeldte Kommission i sit under 6te September 1871 afgivne Betænkning (Side 22—23) har anset det for ønskeligt, at Udgifterne ikke blot til Delinkventfager, men ogsaa til Sindsyge, som ere farlige for den offentlige Sikkerhed, til veneriske Syge saavel som Udgifter i Anledning af almindelige Foranstaltninger for at forebygge visse epidemiske Sygdommes Indtrængen i Landet og Udbredelse blandt Befolkningen gjøres til Gjenstand for en aarlig Pigning over det hele Land efter Folketallet. Om nu end en saadan Ordning maatte befindes i Principet at være anbefaligt, drifter Ministertet sig dog ikke til at bringe den i Forslag. De om Delinkventomkostninger gjældende Regler ere, om end de samme for hele Riget, dog af en saadan Beskaffenhed, at de tilstiede, at deres Anvendelse ikke overalt sfer paa ensartet Maade; dette er nu vel af mindre Betydning, saalænge Delinkventomkostningerne, saaledes som nu er Tilfældet, udelukkende fordeles mellem Kommuner, som henhøre til samme Overøvrighedsdistrikt, men naar Kommuner, som henhøre under forskjellige Overøvrighedsdistrikter, skulle deltage i disse Udgifter, faar Forffjelligheden i Reglernes Anvendelse en større Betydning, og overhovedet er det tvivlsomt, om den endelige Godkjendelse af